

som, da bi ga izrabili za oder proti gospodarskemu razvoju teh območij, predvsem pa proti industrijski coni na krasu. Podrobno je analiziral glavne misli predavateljev, posvečene izrabi kraškega prostora in naglasil, da zahteva gospodarska dejavnost na kraškem prostoru temeljito predhodno znanstveno raziskavo. Kras daje vodo in s tem življenje kraškemu prostoru. Treba je dobro preštudirati vsakokratno situacijo in potegniti mejo med potrebo in zaščito kraškega prostora. Prvič se je posrečilo k takemu simpoziju pritegniti strokovnjake, ki so poklicani, da o pravem času prikažejo probleme uporabnosti določenega kraškega prostora in jih posredujejo tako gospodarstvenikom kot politično-upravnim organom.

Nedeljska ekskurzija k izvirov Timava in ogled tamkajšnjega vodovoda sta bila logičen zaključek posvetovanja. Strokovnjakom iz sedmih držav so tržaški kolegi razložili glavne probleme Timava, funkcionarji vodovoda pa tehnologijo in vprašanje zadostne oskrbe Trsta z vodo. Ob vsem tem se je zastavilo tudi pereče vprašanje preprečevanja onesnaževanja voda iz timavskih izvirov.

France Habe

Simpozij o kraški eroziji

(Symposium sur l'érosion du Karst), Aix-en-Provence — Marseille - Nîmes (Francija), 10. — 14. sept. 1979

Ta simpozij je bil eden iz vrste strokovnih delovnih srečanj, ki jih redno prireja Komisija za kraško erozijo pri Mednarodni speleološki zvezi in kakršno je bilo pred nekaj leti tudi v Ljubljani. Tokrat je organizacijo prevzela »Association Française de Karstologie« (Francosko krasoslovno združenje) pod vodstvom prof. J. Nicod-a in njegovih sodelavcev z Geografskega inštituta v Aix-en-Provence. Samo srečanje in ekskurzije so potekale po Provansi in Langedoku in je bilo torej težišče srečanja na preučevanju mediteranskega krasa.

Na simpoziju so bili udeleženci iz 12 držav (Avstrija, Češkoslovaška, Francija, Italija, Libanon, Madagaskar, Maroko, Španija, Švica, Velika Britanija, Zvezna republika Nemčija in Jugoslavija). Jugoslovanska udeležba je bila močna — sedem članov. Razen dr. Miličica iz Beograda, so bili vsi ostali jugoslovanski udeleženci iz Slovenije, med njimi trije geografi: dr. Gams (PZE za geografijo, Filozofska fakulteta, Ljubljana), ki je tudi predsednik Komisije za kraško erozijo, dr. J. Kunaver (Pedagoška akademija, Ljubljana), Janja Kogovšek, F. Šušteršič in A. ter Maja Kranjc (vsi z Inštituta za raziskovanje krasa, SAZU, Postojna).

Referatni del srečanja je potekal v prostorih univerz v Aix-en-Provence in Luminy-Marseille ter naravoslovnega muzeja v Nîmes-u. Tehnične spremljave predavanj je bila v modernno urejenih prostorih univerze Luminy-Marseille na višini, v ostalih dveh krajih pa so bile tehnične motnje kar prepegoste. Vsega skupaj je bilo predstavljenih 23 referatov, ki so obravnavali dejavnike in merjenje kraške erozije, sedimentacijo v jamah, speleogenezo, obalno koroziijo, geokemijo in kraško erozijo v odnosu do površinskih kraških oblik. Določena vprašanja so referenti obravnavali globalno, drugi prispevki pa so bili regionalno bolj ali manj omejeni. Tako so referenti poročali o dogajanjih, tako ali drugače povezanih s kraško erozijo predvsem iz Francije (Blanc, Bakalowicz, Cailleux, Dodge, Le Campion, Monteau, Muxart, Renault) pa od Velike Britanije (Paterson) preko Nemčije (Pfeffer), Italije (Corra, Maifredi, Sauro) Maroko (Weissrock) in Vzhodnega Sredozemlja (Dalongeville) do Madagaskarja (Rossi, Salamon, in Bornea (Sweeting)).

Jugoslovanski udeleženci smo pripravili kar 5 predavanj (22%): I. Gams je poleg otvoritvenega in zaključnega govora poročal o dejar-

nikih kraške denudacije po celem svetu, J. Kunaver o rezultatih merjenja kraške erozije v našem visokogorskem krasu (Kanin), Janja Kogovšek o premikajoči vodi kot faktorju kraške erozije na primeru Planinske jame, F. Šušteršič o principih (matematičnih) simuliranja jamskih profilov in A. Kranjc o človekovem vplivu na jamsko sedimentacijo (v ponorni jami Rupa pod Goltmi).

Referati bodo objavljeni v zborniku simpozija, ki je že v tisku, in bo v kratkem izšel.

Enakovredno kot referati so bile na simpoziju zastopane tudi ekscurzije, saj so organizatorji stremeli za tem, da bi bili vsaj francoski referati čim bolj ilustrirani tudi na samem terenu. Na poldnevni ekscurziji smo spoznali apniško hribovje Ste. Baume pri Aix-u z orjaškimi škrapljami, obalni kras pogorja Marseilleveyre s »calanques« (dragami) vzhodno od Marseilla ter dve izmed najimunitnejših francoskih turističnih jam v vnožju Sevenov, Cocalière in Orgnac. Dve celodnevni ekscurziji sta nam pokazali provansalski kras v zaledju izvira—tipa Fontaine de Vaucluse ter kraške planote »Causse« vzhodnega Langedoka, prerezane z globokimi soteskami. Terenske razlage domačih strokovnjakov—krasoslovcev (Ambert, Blanc, Dalongeville, Nicod, Paloc, Renault) so bile na visoki ravni, pravzaprav detajlne študije, predstavljene na terenu samem.

Novosti, ki so se mi s tega simpozija najbolj vtisnile v spomin, so interpretacija sigovih skorij v obalnem krasu, sedimenti v kraških vdolbinah in jamah, ki jih je odložil mistral (veter podobnega značaja, kot je naša burja), dobro predstavljena in podkrepljena spoznanja o izredno močni in hitri »bio-koroziiji« na morski obali ter nove merilne metode oziroma tehnični pripomočki (n.pr. za merjenje napetosti v kamnini okoli kraške jame), uporabljeni pri preučevanju kraške erozije.

Simpozij je po mojem mnenju vsekakor uspel, udeležba Slovencev, tako po številu kot po referatih, njihovi tematiki in odmevu, ki so ga vzbudili, kažejo, da imata v tem okviru slovenski kras in naše krasoslovje tišto mesto v svetu, kot si mislimo, da ga tudi zaslužita. Menim, da je prav ta simpozij tudi eden od dokazov, kako je potrebno in tudi perspektivno nadaljnje razvijanje geografije krasa oziroma našega krasoslovja.

Andrej Kranjc

Delo Geografskega društva Slovenije v obdobju od junija 1978 do maja 1980

Na prvem sestanku IO GDS po občnem zboru v Mariboru je bil za predsednika GDS soglasno izvoljen dr. Vladimir Klemenčič, za predsednika znanstvene sekcije dr. Mirko Pak, za predsednika šolske sekcije pa prof. Marija Košak. IO je imenoval Dušana Pluta za tajnika GDS, za drugega tajnika Iva Piryja ter Andreja Černeta za blagajnika.

Ugotovljeno je bilo, da so stiki med IO GDS in aktivni društva preveč ohlapni in formalni. Ustanovljen je bil odbor, ki naj poskrbi za tesnejše stike s članstvom, zlasti z aktivni na terenu ter s študenti. Le-ti se v zadnjih letih le redko odločijo za članstvo v našem društvu. Sekcija za dopolnilno izobraževanje geografov deluje v okviru šolske sekcije, skupina za sodelovanje z gibanjem »Znanost mladini« pa se je tesneje povezala s PZE za geografijo FF in drugimi geografskimi institucijami, zlasti z Geografskim inštitutom Univerze Edvarda Kardelja v Ljubljani, ki že vrsto let uspešno organizira mladinske raziskovalne taborne. Kljub določenim uspehom in novim organizacijskim prijemom na vseh področjih delo še ni najboljše zaživelo. Zlasti v odnosu do aktivov društva še ni pravega uspeha. Redno se lahko spremlja le delovanje ljubljanskega aktiva, ki je pod vodstvom dr. Ivana Gamsa pripravil vrsto predavanj in uspehih ekscurzij. Ostali aktivni, z izjemo celjskega, prekmurskega in mariborskega žal neredno obveščajo IO o svojem delu in uspehih, res pa je tudi, da je sam IO